

MIHAI VITEAZUL ÎNTR-O ISTORIE A TRANSILVANIEI DE LA 1638

de Prof. Vasile Duma

În 1638 apărea la Veneția "**Historia della Transilvania**" scrisă de Giacomo Sarzina (<http://documente.bcuculuj.ro/>), o lucrare în care sunt relatate evenimente petrecute înainte și după anul 1600, printre personajele principale, alături de Sigismund Bathory "*valoroso e felice, sin tanto ch'andò regolandole sue attioni con la prudenza e con la constanza, per discendenza e per vero merito*" ("**valoros și bun, într-atât încât își organiza acțiunile cu prudența și cu perseverența proprie obârșiei și adevăratului său merit**") fiind amintit pe locul al doilea "*Michele Vaivoda della Valachia(...) di valor barbaro, celebre nel simolare e dissimolare; ma d'affumicata ed incerta fede*"-pag.8 ("**Mihai voievodul Valahiei... de o valoare barbară, celebru în a simula și disimula; dar de o credință tenebroasă și schimbătoare**"). Această percepție negativă este prezentă în toată opera, Mihai fiind văzut fie ca un aventurier dornic de glorie și înavuțire, fie ca un tiran, care se impune prin forță, stricând vechile rânduieli și atentând la statutul și privilegiile nobililor maghiari. Așa se explică ostilitatea cu care este acceptat, uneltirile făcute cu acordul tacit al împăratului și, în cele din urmă, complotul și asasinarea lui.

Numit "*Michele Vaivoda*" sau pur și simplu "*il Valacco*", Mihai șochează prin acțiunile sale militare, incursiunea în Transilvania luându-l prin surprindere chiar și pe generalul Basta: "*Essendo, che l'astuto Valacco, senza haver dato alcuno avviso del tempo al Basta, ch'egli era per moversi con l'Essercito, tacitamente a rapidi passi, a guiso d'inganannevole Volpe, superati gl'alti Gioghi di Valachia, e calatosi nella Transilvania, senza trovare ostacolo alcuno, occupò Fogaras e Corona; Quindi il fiume Aluto passato, attendossi improvvisamente presso la Città di Cibinio*"-pag.90 ("**Fiindcă vicleanul Valah, fără a fi dat vreo înștiințare din timp lui Basta că el se puse în mișcare cu armata, în tăcere cu pași iuți, ca o vulpe șireată, trecu culmile înalte ale Valahiei, și coborî în Transilvania, fără a întâmpina niciun obstacol, ocupă Făgărașul și Brașovul; apoi trecând fluviul Olt se instalează pe negândite în apropierea Orașului Sibiu**"), În încercarea de a reda cât mai fidel evenimentele, autorul relatează desfurarea bătăliei de la Șelimbăr, având în vizor mai ales armata transilvană, lăudând eroismul soldaților Cardinalului Andrei Bathory, care, fiind înfrânt, încearcă să scape fugind în Polonia prin Moldova. Întâlnindu-se cu secuii, "*mal'affetti verso di lui, sperando co'l mezzo della sua morte porre in vantaggio i loro interessi*" ("**rău văzut de ei, sperând ca prin moartea lui să-și apere interesele**"), rămâne fără garda care îl însoțea. Scăpând doar cu doi servitori, Cardinalul se ascunde într-o peșteră ("*Spelunca*"), dar câțiva soldați "*Arcobuggieri del Valacco*", pe care unul dintre servitori, care făcea pe santinela îi confundă cu niște păstori sau țărani din partea locului, descoperă ascunzătoarea și, intrând înăuntru, îl găsește pe Cardinal "*e postogli con audace*

ardimento le Sacrileghe mani addosso, a colpi di barbara Scimitara gli troncarono la Sacrata Testa”(“ și îi puseră cu un curaj nemaipomenit sacrele mâini la spate, cu lovituri barbare de iatagan îi rețezară capul sfințit”) și îl duc lui Mihai, care *“fatto ritrovare il Cadavere, gli fè dare honerevole sepoltura, mandandone all`Imperadore l`Effigie”*-pag.92(**“puse să se gă sească cadavrul, îl înmormântă cu cinste, trimițând Împă ratului Efigia”**).

Mihai câștigă aprecierea împă ratului Rudolf: *“...specialmente appó di Rodolfo per cosi celere ispedizione, acquisto di grandissimo credito. Per la qual`cosa l`Imperadore gli mandó riechissimo dono di migliaia molte di toleri, e preziosa Collana d`oro(...)con lettere e patenti che`l dichiaravano e confermavano Governator della Transilvania”*-pag,92 (**“...în special pe lângă Rudolf pentru o expediție atât de rapidă , dobândi foarte mare credit. Pentru care lucru, Împă ratul îi trimise dar foarte bogat de mii de taleri și prețiosul Colan de aur ... cu scrisori și diplome care îl declarau și îl confirmau Guvernator al Transilvaniei”**), dar cade repede în dizgrație (*“Ma non molto tempo passó ch`in lui manifesti segni scovrironsi d`avido occupatore Tiranno”*-pag.92 . **“Dar nu trecu multă vreme ca în el să se manifeste semne ascunse de lacom tiran invadator.”**), prin mă surile pe care le ia imediat ce intră în Alba Iulia: *“Poi che in Alba Giulia fatti citare li Principali della Provincia a general Dieta, fè giurare fedeltá a se stesso, e dopo lui a Petrasco il Figlio, invece di riceverla a nome dell`Imperadore Rodolfo, di cui eg`era Rapresentante.”*-pag.92.**“După toate, în Alba Iulia convocă pe mai-marii provinciei la Dietă generală , îi puse să -i jure credință lui însuși, apoi fiului să u Pă trașcu, în loc de a o primi în numele Împă ratului Rudolf, al că rui reprezentant era”**).

Cu fiecare succes militar al lui Mihai crește și aversiunea nobililor maghiari, care își vă d amenințate privilegiile prin acțiunile politice ale voievodului valah, tot mai puternic și mai stă pân pe situație. Glasul lor se face auzit prin pana autorului acestei **Istории**, care notează următoarele după cucerirea Moldovei de că tre Mihai: *“Il Vaivoda Michele piú che mai divenne arrogante, e gonfio per tanti prosperosi successi, e per questa nuova vittoria havuta; e dimenticatosi dell`ultimamente fatte promesse al Dottor Pezen, incominció a far nuove leggi, e nuovi Statuti in Transilvania, agravar quei Popoli di tributo, e tiranneggiarli, per ogni picciola colpa confiscare i loro beni, privarli delle piú care cose c`havessero, con l`immoderata sua cupidigia, e disordinati appetiti, trascorrendo tant`oltre che si faceva lecito da Mariti le proprie Mogli”*-pag.98.(**“ Voievodul Mihai, mai mult ca oricând devine arogant și încrezut după atâtea succese ră sună toare și după această nouă victorie dobândită ; și uitându-și ultimele lucruri promise Doctorului Pezen, începu să dea noi legi și statute noi în Transilvania, împovă rând acei oameni cu tribute și îi tiraniza pentru vina cea mai mică , confiscându-le bunurile, privându-i de lucrurile cele mai scumpe ce le aveau, cu lă comia sa fă ră mă sură și poftele necontrolate, trecând peste ceea ce era îngă duit soților cu propriile neveste.”**).

Autorul nu pierde nicio ocazie pentru a pune într-o lumină proastă personalitatea voievodului valah, cum este cazul întâmplării povestite la o întrunire la Turda a baronilor și cavalerilor transilvăni, care, în așteptarea voievodului, încep să -și destăinuie necazurile pricinuite “*da quest`huomo inhumano*”, despre un prânz la care câțiva au fost invitați: “*Ch`essendo stati una mattina invitati molti de`Principali con seco a pranso, l`uno non sapendo dell`altro, fece, che diversi di loro, qual`egli odiava, e molto temeva si trattenessero in una Stanza; e egli postosi in tanto a tavola insieme con gl`altri, fece verso il fin del convito portar fuori le Teste gocciolanti di sangue, di quegl`altri infelici in mano de`Cingari, che di suo ordine l`haveano poco anzi decapitate; e dopó si fiero spettacolo, a convitati dando comiato, fè loro essordi di far altrettanto alle loro persone, se non gli fossero stati per avvenire obedienti e fedeli*”-pag.101-102 (“ **Fiind invitați într-o dimineață mulți dintre Principali la un prânz cu el, unul neștiind de altul, face ca unii dintre ei, pe care el îi ura și de care se temea, să se întrețină într-o cameră ; și el punându-se la masă împreună cu ceilalți, puse să se aducă spre sfârșitul banchetului capetele stropite de sânge ale celorlalți nefericiți în mâinile țiganilor, care din ordinul său fuseră decapitate puțin mai devreme; și, după acest spectacol atât de înfricoșător, dând drumul invitaților le spuse că le va face la fel, dacă nu vor fi supuși și credincioși în viitor**”).

În schimb, despre Basta are numai cuvinte de laudă , începând de la prezentarea acestuia la începutul lucrării (“*Italian Cavaliere, nato però da Padre nobile, e Gentilhuomo, e feudatario Albanese, fedele, invitto, pieno di Gloria*”-pag.8)“**Cavaler Italian, născut însă din tată nobil, gentilom și feudal albanez, credincios, neînvingător, plin de glorie**”) și terminând cu aprecierile acestuia despre Mihai:“*All`incontro il Basta a molti segni chiaro comprese che l`avidità del Valacco non era così regolata che si dovesse fermare nello Stato presente, e ch`egli non era uomo di qualità, c`honorevole lo rendessero/.../. Onde frá questi due Personaggi nacque possente antipathia di contrario genio, nata non solo dal differente temperamento, ma da fini ancora dissomiglianti, per gli quali ciascheduno di essi già procurava il gradito acquisto d`una vera militari Gloria. Ond`il Basta soleva dire[tal hora del Valacco parlando] che spesso siata Natura, Fortuna e Pazzia insieme soglion dare ambition da Principe ad un picciolo e debil cuor di Valetto e che l`ascesa alla gran prosperità di Michele era di vetro, la Cima un terramoto, la discesa un precipitio*”-pag.93/ “ **La întâlnire, Basta are multe semne clar înțelese că lăcomia Valahului nu era atât de cumpătată încât ar trebui să se oprească la starea actuală , și că el nu era om de calitate care să -l facă om de onoare/.../ De unde, între aceste două personaje se născu antipatia puternică a geniului advers, născută nu numai din temperamentul diferit, ci și din scopurile deosebite, pentru care fiecare din ei își procura deja achiziționarea râvnită a unei adevărate glorii militare. Despre care Basta obișnuia a zice [vorbind uneori despre Valah] că deseori Natura, Norocul și Nebunia laolaltă se îngrijesc să dea ambiție de Principe unui suflet mic și debil, și că ascensiunea către o mare prosperitate a lui Mihai era de sticlă , vârful un cutremur, coborârea o prăbușire**”.

Altfel era vă zut Mihai de că tre cei apropiați, chiar și în momente de grea cumpănă. După înfrângerea de la Miraslău, Mihai se adăpostește în cetatea Făgărașului (*“Giunto Michele tutto stanco e pieno d'affanno con qualli pochi, che con esso seco fuggiano in Fogaras...”*-pag.122/ **“Ajuns Mihai vlăguit complet și copleșit de mâhnire cu câțiva care au fugit cu el în Făgăraș...”**), fiind sfătuit de Baba Novac să treacă munții în Valahia, dat fiind că se apropia Basta cu armata imperială. Intervenția credinciosului Baba Novac este redată în cuvinte emoționante: *“...comparse Baba Novac/.../ uno de` suoi Capi di Guerra, ferito, abbruciato la barba e i Cappelli, havendo fatto nel dí dell conflitto il debito suo con haver essercitato in un tempo istesso l`ufficio di pravido Capitano e di valoroso Soldato; paratosi questi alla presenza del suo Signore disse sospiroso e dolente:”-Siam vinti, abbatuti, Michele, piú dalla nostra adversa Fortuna, che dall`Armi dell`Inimico, accio ch`egli non resti affato consolato con la tua morte; monta à Cavallo e Salvorendeti in Valachia; Non essendo questa tanto sicura stanza che non possa esser presa dal Vittorioso Basta, il quale pur tuttavia va perseguitando del nostro misero Esercito le disperse reliquie; E credemi certo, ch`io haverei piú tosto voluto rimanere morto frà tanti bravi Soldati, uccisi nella Giornata, che fuggendo sottavivere a tanta perdita sí lacrimevole e miserabile, se non fosse stato il desto d`haver nova gradita di tua salute con prontezza di servirti sin all`ultimo spirito. Fuggi dunque con le tue piú pregiate cose, perche gl`Imperiali frà poco quí arrivando, assedieranno questa Fortezza, e sarati all`hora fuggir volendo divietata poi la partenza; ch`io quí in tanto rimaneró, accogliendo i miseri già disperse, e resistendo in sino alla morte contro a i Nemici.”*-pag. 122-123 (**“...se arăță Baba Novac/.../ unul dintre comandanții săi, rănit, cu barba și părul arse, făcându-și în ziua conflictului datoria, exercitând în același timp sarcina de brav căpitan și valoros soldat; prezentându-se în fața domnului său, zise suspinând și îndurerat: “- Am fost învinși, masacrați, Mihai, mai mult de Soarta care ne-a fost împotriva decât de armele dușmanului; deoarece el nu rămâne cu totul împăcat decât cu moartea ta, urcă pe cal și salvează-te în Valahia, nefiind această cameră atât de sigură ca să nu poată fi luată de victoriosul Basta, care tot mai urmărește rămașurile împreună ale nenorocitei noastre armate; și, crede-mă, că aș fi vrut mai curând să rămân mort printre atâția bravi soldați uciși în bătălie, decât să fug pentru a supraviețui pierderii atât de dureroase și vrednice de milă, de n-ar fi fost provocarea de a avea noua mulțumire sufletească de a te salva, gata în orice moment să te slujesc până la ultima suflare. Fugi deci cu lucrurile tale cele mai de preț, căci Imperialii sosind peste puțin aici vor asedia această cetate și atunci voind să fugi îți va fi oprită plecarea; că eu voi mai rămâne aici, primindu-i pe nenorociții deja împreună, și rezistând până la moarte împotriva dușmanilor.”**). Mihai pleacă, dar numai împreună cu Baba Novac: *“Ma esso Michele non volle partirsi senza di lui”*-pag.123. (**“Dar Mihai nu a vrut să plece fără el.”**).

Cu foarte multe amănunte relatează autorul peripețiile lui Mihai, începând cu îngroparea multor lucruri scumpe ce le avea strânse în Făgăraș (*“Nè sapendo in qual modo salvare tante spoglie d`infinito valore, ch`ei con molt`Oro, Gioie ed*

Argenti adunate havea/.../ alla fine fatto carricar questo sì gran Tesoro sopra Cavalli e Carri confusamente da Schiavi, lo fè condurre in omdrosissimo e folto Bosco non molto quindi lontano, nominato del Drago; e quivi da medesimi Schiavi fatte cavare di Notte tempo profonde fosse, tacito in quelle lo sotterró”- pag.123-“ **Neștiind cum să salveze atâta pradă de infinită valoare, pe care cu mult aur, bijuterii și argint o avea strânsă /.../, în cele din urmă a pus să încarce acest tezaur atât de mare pe cai și că ruțe, în dezordine, de că tre robi, îl duse în pă durea întunecoasă și stufoasă nu foarte departe de acolo, numită a Dracului; și în acel loc, aceiași robi au fost puși să sape pe timp de noapte foarte târzie, în liniște, și îl îngropară”**), continuând cu eforturile de a face pace cu Basta(*“...spedigli Quattro Ambasciatori de`suoi Principali, per trattar con seco di pace, offerendogli in sicurezza di quella la propria Madre, la Moglie istessa e suo Figliuolo Petrasco per Ostaggi”- pag.123/“... trimițându-i patru ambasadori dintre cei mai de seamă pentru a trata cu el pacea, oferindu-i drept garanție propria mamă, însă și soția și pe fiul său Pătrașcu zălog.”*), și condițiile puse de acesta(*“ Che per l`avvenire Michele s`intitolasse Vaivoda di Valachia solamente, rimanendo fedel Vassallo all`Imperadore; Governando quella Provincia a suo Nome con obligo di quell Tributo, che ragionevole fosse parso a Sua Maestà, e d`impiegare ogni sua forza contra qual si voglia Nemico del Sacro Romano Imperio...”-pag.125/ ”* **Ca pe viitor Mihai să se intituleze numai Voievod al Valahiei, ră mânând vasal credincios Împăratului, guvernând acea provincie în numele său, cu obligația tributului care pe drept i se cuvine Maestății Sale și de a folosi toate forțele sale împotriva oricăruia dușman al Sfântului Imperiu Roman”).** Nu știm în ce măsură cele relatate despre presupusa comoară îngropată de Mihai corespunde adevărului, dar talentul cronicarului de a reda întâmplări, întâlniri și conversații la care nu a fost martor depășește limitele istoriei, apropiindu-se de literatură. Elocventă în acest sens este redarea discursului rostit de solii trimiși de Mihai la Basta pentru a conveni asupra unui armistițiu, care să faciliteze împăcarea dintre cei doi. Discursul, de o eleganță diplomatică desăvârșită, arată disponibilitatea lui Mihai de a face orice compromis numai pentru a nu-și abandona visul său de a vedea toate cele trei provincii românești sub o singură coroană, fie și cea a imperialilor:”... e noi all`incontro non chiedem`altro che la Grazia di Cesare ed un poco di munitione di Guerra, per resistere e combattere contro li vostri e nostri Nemici, che di là da`Monti accampati con Oste numerosa ci attendono. Servirà Michele, serviremo ancora noi tutti per l`avvenire con irreprensibile fedeltà la Maestà dell`Imperadore”- pag. 124.(*“...și noi dimpotrivă nu cerem altceva decât Grația Cezarului și puțină muniție de război, pentru a rezista și a lupta împotriva dușmanilor voștri și ai noștri, care cantonați dincolo de munți cu oaste numeroasă ne așteaptă. Va servi Mihai, vom servi încă și noi toți în viitor cu credință ireproșabilă pe Maestatea sa Imperială”).*

Deoarece Sigismund aștepta dincolo de munți, în Moldova, împreună cu o numeroasă armată poloneză să intre în Transilvania și neștiind ce au rezolvat trimișii săi la Basta, pentru a nu fi prins între doi dușmani, Mihai începe să își refacă oastea:”...e raccolte da ogni parte con maggior quiete le reliquie del rotto

Essercito; E molto piú rincorata da Quattro mila forti Valacchi, ch'opportunamente maturo tempo, superati asprissimi passi, in suo soccorso erano giunti/.../. La onde fatte scender le genti in una Valle vicina, di quelle fece rasegna, riordinando erisarcendo le Compagnie, alle quail assegnando i suoi Capitani ed alle Trupp e Squadri i suoi Capi; ritrovassi havere con quella gente, che in socorso gl'era venuta, poco meno di combattenti quindici mila.”-pag.126.

(“ și adună din toate părțile în mare liniște ră mâ șițele armatei distruse; Și foarte mult încurajat de patru mii de valahi voinici, care, trecând prin trecă torile anevoioase, sosiseră tocmai la timp în ajutorul lui. /.../ De unde coborî oamenii într-o vale apropiată, îi trecu în revistă, îi reorganiză refă când companiile, la care desemnă că pitanii să i, și trupelor și escadroanelor comandantii să i, se întâlni cu acea multime, care venise în ajutorul său, aproape cincisprezece mii de luptători”). Împărțindu-și armata în două, Mihai îl însărcină pe Baba Novac la conducerea avangardei, acesta bucurându-se de o reală apreciere(*“...oltre l'essere valoroso Soldato, riguardevole per virtù militare ed anco bene disciplinato nell'Arti belliche...”-pag.126.* [*“...dincolo de a fi un soldat valoros, apreciat pentru calitățile militare și încă foarte disciplinat în arta războiului”*]) nu numai din partea voievodului, dar și a soldaților, pe care îi încurajează înaintea bătăliei: *“...Questo è quell giorno dico, nel quale si potra fare, non solo chiaro, e vero giudicio del Valore di ciascheduno; ma s'hà da contendere, e della vita, e dell'honore, e della Patria dove siamo nati, delle Case, nelle quail siamo stati nutriti, delle Mogli, e Figliuoli nostri, e di tutte le nostre Sostanze/.../ Il morire è cosa commune a tutti, ma il morir gloriosamente non è concesso se non a pochi ed a Valorosi/.../ Ricordovi finalmente la riputazione, la vita e lo Stato insieme di Michele amorevolissimo Signor vostro, il quale, come che dalla fede vostra dipende e dal vostro generoso valore...”-pag.127.* (*“...Aceasta, zic, e acea zi, în care se va putea face, nu numai judecata clară și adevărată a valorii fiecăruia, dar e în joc viața, onoarea, și Patria unde ne-am născut, casele în care am fost crescuți, soțiile și fiii noștri, și toate bunurile noastre./.../ A muri este ceva comun tuturor, dar a muri glorios nu este îngăduit decât celor puțini și valoroși./.../ Vă reamintesc, în încheiere, cinstea, viața și faptul de a sta împreună cu Mihai, Domnul vostru preaiubit, care de-acum depinde de fidelitatea și vitejia voastră”).*

Fiind nevoit să se retragă după confruntarea cu polonezii în munți (*“...Pareva malsicura e troppo ardua Stanza al Valacco la Montagna ed il Bosco”- pag.130* [**“Părrea nesigur și prea anevoios loc Valahului muntele și părrea durezza”**]), Mihai trimite mesageri la Basta pentru a cere protecție pentru el și Baba Novac, el *“...per poter andar à piè di Sua Maestà, e de'suoi misfatti chieder perdono ed al Noacco di venire a servirlo nell'Essercito con qualche carica di Cavaleria”-pag.130.* (**“...pentru a putea merge la picioarele Maestății Sale și a cere iertare pentru faptele rele și lui Novac de a veni să-l slujească în armată cu câteva corpuri de cavalerie”).** Basta acceptă una dintre solicitări privind-l pe Mihai (*“Una delle quali per all'hora ne fù risolta, che fù di concedere a Michele il salvo condotto, qual havuto miselo tostamente in effetto, ponendosi in camino ver la Corte Cesarea con pochi ed incognito*

caminando”-pag. 130 (Dintre care una a fost soluționată pe loc, de a acorda lui Mihai protecție , pe care o puse repede în execuție, pornind la drum că tre curtea cră iască cu puțini oameni și mergând incognito”), dar nu ia nicio decizie în privința lui Baba Novac:” *Il licenziare i Messaggeri senza resolution del Noacco, fú un singular tratto della prudenza del Generale, il qual conosceva gl’animi avvelenati di quei consiglieri contro quell Personaggio...*”-pag.130(“**A da drumul mesagerilor fără niciun rezultat cu privire la Novac a fost un gest singular al Generalului, care cunoștea inimile înveninate ale acelor consilieri împotriva acestui personaj**”).

În timp ce Mihai bate la porțile Europei că utând sprijin militar, Basta este implicat în tratative cu transilvanii lui Sigismund (“...*invece d’unirmi con il Valacco, rivoltai l’arme a vostre preghiere contro di lui, e vincendolo, come voi ben sapete, vi riposi con mio sommo contento nelle primiera libertà vostra, liberandovi dal tristissimo giogo della sua perversa Tirannide/.../ Se voi volete a vostro modo de`miei sudori guiderdonarmi, mandate a pormi a i piedi quei ferri, che spesse volte hó fatti portar nella mia Carozza, per incatenar i vostri Nemici, fate quelle funi portare, ch`alle braccia dell’Essercito di Michele erano destinate, e con quelle legatemi d’ogni intorno.*”-pag.142-143 [“**În loc de a mă uni cu Valahul, am întors armele la rugămintele voastre împotriva lui și învingându-l, cum bine știți, v-am repus cu mulțumirea mea cea mai mare în libertatea voastră anterioară, eliberându-vă din foarte tristul jug al tiraniei sale perverse. /.../ Dacă voi doriți în felul vostru să -mi ră splă tiți sudoarea, trimiteți să -mi pună la picioare fiarele, pe care de multe ori le-am purtat cu mine în că ruță , pentru a încă tușa dușmanii voștri, aduceți acele funii, care erau destinate brațelor armatei lui Mihai, și cu ele legați-mă de jur împrejur**”]) și reținut la Cluj (“*Il Basta trattenuto da Transilvani*”) și împreună cu el și Baba Novac:” *Essenzo nel medesimo tempo stato trattenuto Babba Noacco Capitano del Vaivoda Michele con un Prete insieme di Legge Greca suo Cappellano, ch`a caso in quelle turbulenze e tumulti con speranza d’essere accettato alli stipendi di Cesare si ritrovó, per esser stato accusato, che per sua colpa fossero molti incendii seguiti nel tempo che soggiogli il Valacco.*”-pag. 143. [“**Fiind reținut în același timp Baba Novac, că pitan al Voievodului Mihai, cu un popă de lege greacă , duhovnicul să u, care din întâmplare, în acele turbulențe și agitații, se găsea acolo sperând să fie acceptat în serviciul Împăratului, pentru a fi fost acuzat că din vina sa multe incendii s-au produs în timp ce îl slujea pe Valah**”]). Încercările lui Basta de a-l elibera sunt fără rezultat:”*Il Basta posevi ogni suo sforzo per sottrarlo fuor delle Carceri, mosso dala stima e`l concetto c`havea del provido Capitano; ma cosa nessuna non potè fare.*”pag. 143.[“**Basta puse toate eforturile pentru a-l scoate din închisoare, înduioșat de stima și părerea ce o avea despre chibzuitul Că pitan, dar nu a putut face nimic.**”].

Baba Novac și preotul să u sunt condamnați la moarte prin ardere de vii, supliciu care amintește de Gheorghe Doja și prevestește pe cel al lui Horea și Cloșca. Cronicarul descrie cu amănunte scena execuției, exprimându-și compasiunea și condamnând acest act “*veramente barbaro ed inhumano*”(“ cu

adevă rat barbar și inuman”).Iată întreaga scenă :”*Et a punto mentre il Palazzo era dale Militie guardato, fú condotto ignudo Babba Noacco con il suo Prete in publica vista, per esser dati à questo genere di tormento qui già deferitto. Comparevero i Cingari (servando in quella Provinci per essecutori Ministri della Giustizia) ed afferando per traverso il corpo di quei meschini, li circondarono di Catene, e`l collo intorno di grosso ferro. Indi ciascuno fatto distendere sopra lunga trave gli legarono tutti i membri sú quelli, con le catene medisime. Quivi trà i dui Schidoni era acceso fuoco grandissimo cocente di vivaci carboni ed legne d`ambii cui lati, sopra due forti e salde forcine, à guisa di ben lunga Schidone, furono traposte le travi sostenenti i miseri corpi, l`uno da capo, e l`altro da piedi; nell` estremità delle quali erano due rote di legno, che con mani, e piedi da Cingari mosse in giro, quelli lentamente facevano dall`ardore percotere; Tormento veramente barbaro ed inhumano”-pag.144.* (“**Și, la momentul stabilit, în timp ce palatul era păzit de miliții, fu adus gol Baba Novac cu preotul său în văzul tuturor, pentru a fi dați acestui gen de tortură la care au fost deja deferiți. Apărură țiganii (servind în acea provincie drept executori ai ministerului de justiție) și, înșfăcând trupurile acelor nefericiți, le înfășurară cu lanțuri și gâtul cu fier gros. Apoi îi culcară pe fiecare pe grinzi lungi, le legară membrele pe ele tot cu lanțuri. Acolo, între două frigări, era aprins un foc foarte mare de cărbuni și lemne pe ale cărui laturi, pe două furci mari și rezistente, asemenea unor frigări lungi, fură puse grinzile cu nefericitele corpuri, unul la cap, altul la picioare, la capetele cărora erau două roți de lemn, pe care, cu mâinile și cu picioarele le învârtiră țiganii, făcând astfel ca văpaia să-i omoare încet. Tortură cu adevărat barbară și inumană”).**

Între timp, Basta este eliberat (“*Per la qual cosa il Senato conosciuto qual fosse la sua costanza, per non darli occasione di maggior sdegno, si risolsero concederli libertà...*”-pag.145.)”**Din care cauză Senatul, cunoscută fiind perseverența sa, pentru a nu-i da ocazia unei supărări mai mari, hotărî să-i acorde libertatea.**”), dar nu are voie să părăsească provincia, iar Sigismund arestează pe mama, pe soția și pe fiul lui Mihai, ținuți deja ostatici în cetatea Făgăraș:”*Haveva in tanto il Battori (entrato già nella Transilvania) fatto carcerare la Madre, la Moglie e`l Figlio di Michele Vaivoda, che come Ostaggi d`ordine del Basta si trattevano in Fogaras*”-pag.149/ “**Între timp, Battery (intrat deja în Transilvania) arestă pe mama, pe soția și pe fiul Voievodului Mihai, care erau reținuți ca ostatici din ordinul lui Basta în Făgăraș.**”), întristându-l pe voievod, care, aflat la curtea împăratului, încearcă eliberarea lor, fiind primit, în sfârșit de către Rudolf. Mihai se plânge împăratului că Basta i-a neglijat familia, permițând lui Sigismund să fie arestați. Întrucât împăratul “*non haveva altri Ministri per conquistare la Transilvania*”, Mihai îi promite că o va recupera în cel mai scurt timp, reușind să-l convingă și să obțină de la acesta ajutorul necesar pentru strângerea unei armate:”*Lo rimandó, con fargli esborsare Toleri cento mila; acció a suo nome assoldasse genti per entrar nella Transilvania, sotto i comandi però del Basta.*”-pag.150. (“**Îl trimise să-i se plătească o sută de mii de taleri, ca să înroleze oameni pentru a intra în Transilvania, sub comanda totuși a lui Basta**”).

Mihai se împacă cu Basta, iar cele două armate imperiale reunite îl înfrâng pe Sigismund: *"E fú gran Ventura che si salvasse, senza lasciare la vita trà'l furore dell'armi e frà i cadaveri del suo Essercito, de quali restarono sú la Piazza piú di dodeci mila; ó che non restasse prigionie."* –pag.150(**"Și a avut mare noroc de a se salva fără să -și piardă viața în mijlocul armelor dezlă nțuite și printre cadavrele armatei sale, din care ră maseră pe câmp mai bine de două sprezece mii, sau că nu a fost luat prizonier."**). Victorios, Mihai este privit cu suspiciune de aliații să i, care îl bă nuiesc de planuri ascunse și nu vă d cu ochi buni simpatia de care se bucură în rândul soldaților: *"... poco contento dello stato in che ritrovassi, andava ordendo secretamente altri trattati, e con molti maneggi, che in piè teneva, aspirando passare ad alti disegni, havea sempre l'animo a cose nuove, le quali con ogni agevolezza havria potuto eseguire, sí per la vicinità della Valachia, ond'egli sempre giovevoli aiuti poteva avere, e nuove forze spesso cavarne; com'anco per o gran numero d'Ungheri, ch'appo di se riteneva;/.../ e Siculi, che in buon numero all'hora si ritrovavano nell'Essercito, l'animo de'quali con diverse maniere havevasi guadegnato, e de quali per lo molte valore potevasi dubitare."* –pag.161 (**" ... puțin mulțumit de starea în care se gă sea, plă nuia pe ascuns alte tratate și, cu multe uneltiri pe care le avea gata, nă zuind să treacă la alte intenții, avea mereu în suflet lucruri noi, pe care cu ușurință le-ar fi putut îndeplini, atât prin vecină tatea Valahiei, de unde el putea avea mereu ajutor la nevoie și a obține noi forțe, cât și prin numărul mare de unguri, pe care-i ținea pe lângă sine;/.../ și secuii, care se gă seau pe moment în număr mare în armată , al căror suflet prin diverse mijloace îl câștigase și de a căror valoare nu se putea îndoii."**).

Îngrijorați că Mihai ar putea pune stă pânire pe întreaga provincie, adversarii să i încearcă prin toate mijloacele să -l îndeapă rteze, oprindu-se în cele din urmă la două posibilită ți: prima, susținută mai ales de Basta, era să -l facă prizonier și să -l trimită la curtea imperială , a doua, susținută de dr.Pezen, era asasinarea lui. Motivul invocat era că Mihai ar duce tratative secrete cu turcii pentru a ocupa provincia. Punerea în aplicare a planului trebuia să fie înainte de plecarea lui Mihai din Turda spre Fă gă raș, în timpul unui consiliu în cortul lui Basta la care acesta este invitat. Mihai însă nu merge la consiliu și, cum putea pleca în orice moment, Basta decide să -și pună în aplicare planul chiar în cortul voievodului: *"La mattina seguente a bonissima hora venne il Secretario d'esso Valacco, per passar forse iscusca co'l Basta, se'l suo Signore non era andato a Condiglio la sera avanti. Ma egli il fè trattener con ragionamenti nella Sala de Padiglione, mentre dall'ultimo Camerino fè chiamar a se Beorieú, Mortegna ed altri Capitani della Fanteria Vallona, de quali sapea poter si fidare, ed ordinó che con duecento de'suoi Moschettieri ed alcuni altri con Alabarde andassero al Padiglio di Michele e'l conducessero a se prigionie; e in caso che all'Arresto non volesse obedire ó resistenza a facesse, che l'ammazzasero."* – pag.169.**"Dimineața urmă toare, la prima oră , vine Secretarul Valahului pentru a prezenta scuze lui Basta pentru că Domnul să u nu a mers la Consiliu cu o seară înainte. Dar el a fost reținut intenționat în sala cortului, în timp ce în ultima că mă ruță i-a chemat la el pe Beorieú, Mortegna și alți că pitani ai Infanteriei Valone, despre care știa că poate avea încredere, și**

ordonă ca două sute de mușchetari și alții cu halebarde să meargă la cortul lui Mihai și să-l aducă la el prizonier; și, în cazul că nu vrea să se supună arestului sau opune rezistență, să-l omoare.”).

În timp ce Mihai se găsea în cortul său discutând cu unul dintre comandanți, complotiștii să pădescă asupra lui din toate părțile, tăind pânza cu cuțitele:”*Esseguirano prontamente i Capitani l'ordine dato dal Generale e più coverti che mai poterono e senza strepito al suo Padiglione pervennero, ch'era a dirittura a quello de l Basta un tiro d'arco lontano; e fatte alle tele alcune aperture co i loro coltelli, furtivamente v'entrarono da diverse parti e scoprirono che l Valacco ragionava con grand ardor co l Ragozzi, il quale (,,,) lo persuadeva che si partisse con esso lui il seguente giorno; ma quegli stavasi renitente, scusandosi che senza tor congedo dal Basta non l'harebbe mai fatto. Il primo ch'avicinossi alla sua Persona fú un Luogotenente che con lo Scheltr in mano gli proferí che si costituisse prigion di Cesare. Et egli tosto dato di mano alla Scimitarra gridando fervido, lo prigione, tiró con furia contro di quello smisurato e rapido colpo, che spezzogli l'hasta della sua Arma; e nell'alzare di nuovo il braccio, uno de`Muschettieri afferratagli la Sabla per l'elza s'affaticó co`denti a distrargliela furor di mano; e con essa in un subito il decolló.”-pag.169-170.* (“Că pitanii executară imediat ordinul dat de general și acoperiți cât putură și fă ră zgomot ajung la cortul său, care era departe de cel al lui Basta la o aruncă tură de arc, și fă când câteva tăieturi în pânză cu cuțitele, intrară pe furiș din mai multe părți și descoperiră că Valahul discuta cu înflăcărare cu Rakoczy, pe care voia să-l convingă să plece cu el în ziua următoare, dar acesta se arătă reținut, scuzându-se că fă ră permisiunea lui Basta nu ar fi făcut-o niciodată. Primul care s-a apropiat de persoana sa a fost un locotenent, care cu scheletul (de la cort) în mână îi spune să se considere prizonier al împăratului. Și, fiindcă (Mihai) apucă repede iataganul strigând înfierbântat:”-Eu, prizonier!?”), trase cu furie că tre acela o lovitură puternică și iute care î-a făcut bucați mânerul armei; și, ridicând din nou brațul, unul dintre mușchetari, înșfăcându-i sabia de la gardă, se chină să i-o smulgă din mână cu dinții și cu ea într-o clipă îi tăie capul...”).

Atunci a fost arestat banul Mihalcea, considerat a fi cel care l-a sfătuit pe Mihai să nu cedeze Transilvania imperialilor și să o țină pentru sine (“...lo persuasse a non cedere la Provincia, ma per se stesso la ritenesse.”-pag.171). (“...îl convinsese să nu cedeze provincia, ci să o țină pentru sine.”). Acuzat că l-ar fi sfătuit pe Mihai să încheie tratate cu turcii și cu alte “*Nationi Barbare*”, Mihalcea sfârșește prin a fi ștrangulat:”*Le quali cose essendo state giustificate; per ch'egli avesse il premio decente delle sue opera, miseramente fú strangolato.*”-pag.171. (“**Aceste lucruri fiind dovedite, pentru ca să aibă răsplata cuvenită pentru faptele sale, a fost ștrangulat fără milă.**”

Văzându-l pe Mihai mort, soldații încep să jefuiască cortul, contrar ordinelor date de Basta, care voia să pună mâna pe scrisorile voievodului,

sperând că va găsi în ele dovezi care să justifice asasinatul: "...per lo desiderio, c'aveva di levar le scritture, con le quali pensando giustificare quest'ottima sua deliberazione, mandò subito, acciò non fossero saccheggiate."-pag.170. ("...din dorința ce o avea de a ridica scrisorile, cu care gândind că -și va justifica această hotărâre deosebită, trimise îndată ca să nu fie luate."). În schimb, oamenii lui Mihai se agită, Basta fiind nevoit să intervină pentru a-i liniști: "Tolto già di vita Michele, frà le sue Militie grandissimo bisbiglio levossi; Ma'l Basta subito v'accorse a Cavallo e con la sua presenza e destrezza il tutto acquietò;" -pag.171. ("Luată viața lui Mihai, printre milițiile sale se iscă foarte mare nemulțumire, dar Basta alergă imediat acolo călare și cu prezența și iscusința sa liniști totul..."), promițându-le că fiecare va fi plătit pentru serviciul prestat. După aceea a ținut Consiliu, la care toți comandanții ambelor armate au hotărât să se supună Generalului ("... e fù stabilita frà loro obediencia fermissima per ogni buon fine al general Basta."-pag.171. ("...și au stabilit între ei să se supună ferm pentru orice scop Generalului Basta."). Tot atunci au hotărât să trimită capul lui Mihai în Valahia, altfel soldații săi nu ar fi crezut că este mort: "...fù anco risolto mandar la Testa d'esso Michele nella Valachia, stimandossi che se non si fosse mandata, l'Essercito suo, ch'lui teneva non harebbe creduto ch'egli fosse morto."-pag. 171. ("...a fost încă hotărât să se trimită capul lui Mihai în Valahia, socotind că, dacă nu ar fi trimis, armata sa, care ținea la el, nu ar fi crezut că este mort."). Capul îmbălsămat al lui Mihai a fost încredințat unui "Cavallerizzo d'esso Michele" și dus în țară, împreună cu scrisorile lui Basta către "Principali Baroni e Cavalieri Valachi", în care le zicea că nu trebuie să fie amărâți pentru moartea acestuia, că ci prin felul său de a se purta a dat la toată lumea motive să aibă acest sfârșit. Le amintește că trebuie să aleagă alt domn, care să fie credincios Sacrului Imperiu Roman, recomandându-l pe Marcu, fiul lui Petru Cercel, pe care Mihai l-a ținut în ultima vreme mereu alături de el, acum fiind prizonier în Transilvania. Răspunsul boierilor valahi a fost că ei au deja un Principe, soldat încercat, din stirpe nobilă de voievozi, în persoana lui Radu (E vorba de Radu Șerban, ale cărui fapte de arme alături de Basta sunt pe larg relatate în operă).

Însemnările despre Mihai Voievodul Valahiei se opresc aici, lucrarea fiind, se pare, consacrată generalului Giorgio Basta, cu a cărui moarte în anul 1607 se încheie și opera. Cu toate acestea, timp de aproape doi ani, Mihai a fost în miezul evenimentelor petrecute în Transilvania, care, prin amploarea și însemnătatea lor, au marcat destinul său și al neamului. Cei care i-au fost alături, dar și adversarii săi, i-au recunoscut geniul militar, forța și amploarea viziunii sale strategice, care i-a înspăimântat pe cei care aveau deja puterea și se temeau să nu o piardă, și i-a încurajat pe cei care vedeau în el Steaua lor, popoarele din Balcani: "Teneva Michele quelle genti colà unite per dissension di quella Provincia sotto pretesto ch'essi servissero contra l'invasione de Tartari e de Moldavi; fù poi ritrovato in effeto, ch'ei voleva con l'aiuto di essi impadronirsi di Transilvania; con l'appoggio del Turco; ed assicurato suo Figliuolo Petrasco in essa mancar di fede ad esso Ottomano, con passar (tanto si presumeva) all'acquisto della Maudonia, della Servia, della Bossina, dell'Albania, e d'altri Paesi Greci, dove haveva grandissimi intelligenze, chiamandolo tutti i suoi

Partiali (così instabili come poveri di consiglio) l'Orientale lor Stella, fregiato con questo titolo nelle lettere, che gli furon trovate sott`il guanciale ou`egli dormiva.” – pag.171. (“Ținea Mihai pe acei oameni uniți prin discordia din acea provincie, sub pretextul că vor servi împotriva invaziei tătarilor și a moldovenilor; a fost apoi descoperit într-adevăr că voia cu ajutorul lor să ajungă stă pân în Transilvania, cu sprijinul Turcului și, asigurat acolo fiul său Pătrașcu, să nu-și țină cuvântul față de Otoman, cu trecerea (așa se presupune) la cucerirea Macedoniei, a Serbiei, a Bosniei, a Albaniei și a altor țări grecești, în care avea foarte mari înțelegeri secrete, numindu-l toți aliații săi (atât de nestatornici, cât și de neajutorați ca sfătuitori) Steaua lor Orientală, fiind împopoțonat cu acest titlu în scrisorile care au fost găsite sub perna pe care dormea.”).